

Fremsættelsen af forslaget på nuværende tidspunkt står i sammenhæng med, at justitsministeriet for tiden overvejer en ændring af disse almindelige regler om de motorsagkyndiges lønforhold, der er fastlagt i 1927, idet de motorsagkyndiges indtægter i de senere år ikke har kunnet følge med prisudviklingen.

Såfremt justitsministeriet opnår den ved lovforslaget tilsigtede beføjelse, agtes gebyrerne fastsat til henholdsvis 12 og 6 kr., altså en forhøjelse på 50 pct. Denne forhøjelse er dels begrundet i den almindelige prisudvikling dels deri, at de undersøgelser, som gebyrerne er vederlag for, som følge af den tekniske udvikling er blevet mere byrdefulde.

Til § 3.

I den nugældende motorlov bestemmes det med hensyn til førerbevis til de i medfør af § 2, stk. 2, fra lovens almindelige regler undtagne køretøjer, at de kun må føres af personer, der er fyldt 18 år, og at justitsministeren kan bestemme, om det yderligere skal kræves, at føreren har førerbevis.

Den foreslåede ændring betyder en lempelse i de hidtil gældende regler, idet der med hensyn til traktorer i land- og skovbrugsbedrifter ikke kan stilles krav om førerbevis, når de kun benyttes til egentransport og transport af redskaber, og aldersbetingelsen lempes til 16 år. Af hensyn til færdselssikkerheden begrænses reglen til at angå egentransport og transport af redskaber. Men da maskinstationers anvendelse af traktorer til sådan transport, som omtalt i bemærkningerne til § 1, må antages at medføre en benyttelse af vejene i betydelig udstrækning, er reglen yderligere begrænset til kørsel med sådanne traktorer, der kun anvendes til brug for den bedrift, hvortil traktoren hører.

Til anden kørsel og til kørsel med andre undtagne køretøjer end land- og skovbrugs-traktorer kræves efter forslaget førerbevis, men i medfør af den foreslåede tilføjelse til stk. 5 skal justitsministeren have mulighed for at fravige de almindelige betingelser for opnåelse af førerbevis.

Til § 4.

Kørslen med de i medfør af § 2, stk. 2, undtagne køretøjer kan navnlig for maskinstationers vedkommende give anledning til en betydelig benyttelse af vejene. Med hensyn til køretøjernes tekniske indretning har justitsministeriet beføjelse i medfør af § 2, stk. 3, til at stille de krav, som hensynet til færdselssikkerheden gør nødvendige, og med hensyn til kørefærdigheden giver reg-

lerne i § 21 den fornødne sikkerhed. Udfr samme synspunkt foreslås det, at de almindelige regler i motorloven om straf og frakendelse af føreret for personer, der på grund af beruselse og af visse andre grunde er ude af stand til at føre motorkøretøj på betryggende måde, gøres anvendelige også på denne kørsel, idet reglerne i straffeloven og politivedtægterne ikke findes at være tilstrækkelige.

Til § 5.

Mod ansvarsforsikringsbestemmelserne i den nugældende motorlovs §§ 39—40 er der fra flere sider rejst kritik, idet det hævdes, at bestemmelserne på adskillige punkter har vist sig at være forældede og uhensigtsmæssige.

Justitsministeriet, der i et vist omfang må anerkende berettigelsen af den fremsatte kritik, havde derfor overvejet at fremsætte et forslag til gennemgribende ændring og å jourføring af disse bestemmelser. Imidlertid forestår der i den nærmeste tid, blandt andet som følge af den den 19. september 1949 i Genève vedtagne motor- og færdselskonvention, en almindelig revision af motor- og færdselslovgivningen, og man har derfor fundet det rigtigst at udskyde de nævnte ændringer til revisionen af det samlede lovkompleks. Da denne revision er meget omfattende og må påregnes at ville strække sig over et længere tidsrum, har man dog ment allerede nu at burde foreslå, at bestemmelserne føres å jour på de punkter, hvor dette er mest nødvendigt.

I den nugældende motorlovs § 39, stk. 1, er fastsat, at enhver ejer af et motorkøretøj i et af staten anerkendt ansvarsforsikringsselskab skal tegne og holde i kraft en forsikring for motoreyler stor 15 000 kr., for motorvogne stor 30 000 kr. til hel eller delvis dækning af ethvert erstatningskrav, som i medfør af § 38 kan gøres gældende mod den, der var ansvarlig for køretøjet, da skaden indtraf. For motorvogne, der erhvervsmæssigt benyttes til personbefordring, er der dog ved lovens § 39, stk. 2, fastsat en særlig forsikringssum, nemlig 5 000 kr. for hver passager, som vognen er indrettet til at befordre.

Disse forsikringssummer har ikke været ændret, siden de blev fastsat i 1927, og er derfor på grund af den siden da stedfundne prisstigning i mange tilfælde blevet utilstrækkelige, således at de skadelidte ved ulykker forårsaget af motorkøretøjer ikke altid har opnået fuld erstatning inden for